

Istorie a Societății Sacerdotale

Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci are o legătură strânsă cu iubirea Sfântului Josemaría față de preoții diecezeni și momentul întemeietor care a avut loc la 2 octombrie 1928, când Domnul l-a făcut să vadă Opus Dei pe Sfântul Josemaría. Însă, originea sa precisă datează câțiva ani mai târziu, în 1943.

25.02.2014

Fondatorul și-a dat seama imediat că noutatea spiritului Opus Dei implică nevoia de preoți care provin din rândul persoanelor laice ale propriei instituții, care să se dedice în mod special în grija pastorală față de persoanele Lucrării și muncii apostolice a lor, totuși fără a exclude pe nimeni (cfr. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, pag. 647).

La 14 februarie 1943, în timpul celebrării Sfintei Liturghii, Sfântul Josemaría a primit un har personal de la Dumnezeu prin care i-a fost oferită soluția care prevedea hirotonirea preoțească a credincioșilor Opus Dei. Era vorba de a ridica, înăuntrul fenomenului pastoral al Lucrării, un grup sacerdotal provenit din laici și format după spiritul Lucrării, care ar integra în aceeași instituție, într-o condiție seculară deplină, pentru grija pastorală a membrilor ei și

slujirea sa apostolică. Astfel s-a născut Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci, care va fi recunoscută de Episcopul din Madrid la 8 decembrie 1943, după ce a primit *nihil obstat* de la Sfântul Scaun la 11 octombrie din același an.

Între timp, Sfântul Josemaría purta în minte și în inimă dorința de a-și ajuta și mai mult frații preoți diecezani. Cu un devotament constant față de ei, mai ales din 1939, când și-a dedicat cea mai mare parte din timp ținând, la cererea episcopilor din diferitele dieceze, multe zile de reculegere pentru clericii din toată Peninsula Iberică.

Conștient de nevoile fraților săi preoți, între 1948 și 1949 Sfântul Josemaría lua în considerare posibilitatea de a părăsi Opus Dei, odată obținută aprobarea sa pontificală finală și spre a crea o asociație pentru preoți seculari (cfr.

A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. III, Rialp, Madrid 2003, pag. 171-176).

În aprilie 1950, Domnul l-a făcut să vadă că era posibil să îi includă pe preoții diecezeni în Lucrare. Așa i-a cerut Sfântului Scaun, care a aprobat, la data de 16 iunie din același an, ca preoții încardinați în dieceze să poată lua parte la Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci.

La 28 noiembrie 1982, când Sfântul Ioan Paul al II-lea a ridicat Opus Dei drept prelatură personală la nivel internațional, s-a obținut statutul juridic definitiv în care s-a recunoscut pe deplin caracterul secular al Lucrării și constituția sa organică, alcătuită din preoți și laici, bărbați și femei din cele mai diferite profesii și proveniențe sociale. În statutele Opus Dei, Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci este

configurată ca o asociație de clerici
proprie și unită intrinsec cu
prelatură, de care aparțin preoții
care alcătuiesc prezbiteriul prelaturii
(laici ai Opus Dei sfințiți preoți) și
preoți încardinați în diferite dieceze
care vor să caute sfințenia în
îndeplinirea misiunii preoțești,
conform spiritului Opus Dei.

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
istorie-a-societatii-sacerdotale/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/istorie-a-societatii-sacerdotale/)
(06.08.2025)